

skulde gaa ud paa, at nu kunde det tilslades Slagterierne at indføre deres Affaldsprodukter, og det hedder i dette Tillæg til Københavns Sundhedsvedtægt, at naar et Slagteri godtgjorde for Københavns Sundhedskommission, at det var vel drevet og vel indrettet, samt at Kødets ved Dyrets Slagtning af Dyrlægen var befundet tjenligt til Menneskeføde, skulde Kød og Flæsk kunne indføres i Danmarks Hovedstad, dog paa visse nærmere Betingelser. Men saa kommer disse nærmere Betingelser, som omtales i en Skrivelse til de forskellige Slagterier, som den ærede Ordfører læste op, og som vi ogsaa have faaet til Bornholm. Sundhedskommissionens Skrivelse til os er dateret den 13de April 1896, den indeholder alle disse ligefrem komiske Bestemmelser, der ere saa upraktiske, at man i Grunden ikke kan forstaa, at de have kunnet lave noget saadant som dette; det er, som den ærede Ordfører sagde, et maskeret Forbud. Jeg skal ikke komme videre ind paa denne Skrivelse — den ærede Ordfører har jo gaaet den igennem Punkt for Punkt. Jeg skal ikke omtale saadanne Bestemmelser som den, at man f. Eks. kræver deponeret 300 Kr., men for Bornholms Vedkommende 400 Kr. Meningen dermed er vel den, at Rejsen til Bornholm er lidt længere og dyrere — Dampskibsbilletten koster 13 Kr. til Bornholm — end f. Eks. til Roskilde eller Slagelse. Altsaa, vi skulle fra Bornholm deponere 400 Kr. til Københavns 3dje Politidirektør, og naar deres sagkyndige saa have synet det hele, og det godtgøres, at Slagteriet er vel bygget og vel drevet, og det er blevet godkendt, saa kunne vi altsaa faa Lov til at indføre Affald paa lignende Betingelser som dem, der omtales i den Skrivelse, den ærede Ordfører oplæste. Men det, der forekom mig at være noget af det mærkeligste, er alligevel følgende: der er jo en Dyrlæge ved de forskellige Slagterier, som syner Dyrene i levende Live og syner dem efter Slagtningen; ved de sjællandske Slagterier, som Slagelse, Roskilde, Holbæk, Masnedssund, som have skrevet ind til København om at faa Tilladelse, har jo den ærede Landbrugsminister ansat en Dyrlæge i Henhold til Lov om Tilsyn ved Udførsel af fersk Kød, som blev vedtagen den 22de Marts 1896. Jeg læste forleden, at en Agrar skrev, at naar en statsansat Dyrlæge kontrollerer og sætter sit Stempel paa Kød eller Flæsk, maatte det af vore udenlandske Kunder blive betragtet i Lighed med en Statsgaranti for Kreditforeningsobligationer. Men hvad skal man nu tænke, naar man ser, at Køben-

havns Sundhedskommission over for disse Slagterier, ved hvilke Landbrugsministeren har ansat Dyrlæger, udtaler: Valget af den Dyrlæge, I have, skal approberes af os, og I maa ikke afskedige ham uden vort Samtykke. Altsaa, Kommissionen ser ikke paa de af Landbrugsministeren ansatte Dyrlæger som en Statsgaranti, den betragter dem ikke som en Autoritet, men snarere som en Nullitet, det fremgaar af Skrivelsen. Altsaa, Københavns Sundhedskommission udtaler dette i sin Skrivelse til Slagterierne, at den tager ikke de af Landbrugsministeren ansatte og paa Finansloven lønmede Dyrlægers Kontrol for god, men at den vil have Lov til at approbere hans Valg, og at Slagterierne ikke maa afskedige ham uden Kommissionens Samtykke. Hvad vil Lovgivningsmagten sige til, at Københavns Sundhedskommission skriver, at den af Landbrugsministeren ansatte Dyrlæge ikke maa ansættes eller afskediges uden dens Samtykke? Det forekommer mig mærkeligt, og er det ikke en Haan mod os? Bornholm har før øvrigt faaet det Svar, at Magistraten kunde være sindet til — hedder det i Skrivelsen — at ville tillade, at man gennem Kødkontrollen i København kunde faa indført ferske Skinker, Bøve, Pølser, Hoveder, Tunger, Lunger o. s. v., dog saaledes, at hvert Stykke skulde trods det forlangte Tilsyn alligevel passere gennem den herværende Kødkontrol, skulde have indbrændt et Stempelmærke, ligesom der skulde betales 1 Øre pr. Kilogram. Altsaa, efter at Slagteriets Bygning, Indretning og Drift var godkendt, og efter at Varerne af Dyrlægen vare synede og plomberede, er Magistraten sindet til at ville tillade, at vi maa indføre disse Dele, som een Gang ere synede, men de skulle gaa igennem Kødkontrollen i København, faa indbrændt et Stempel, og der skal betales 1/2 Øre pr. Pd. Jeg skal heller ikke nægte, som den ærede Ordfører sagde, at naar der er skrevet, at vi maa indføre Pølser, men dog kun saaledes, at Dyrlægen har forsynet enhver Pølse med Plombe, lyder det højst mærkeligt. Ethvert Slagteri laver Tusinder af smaa Pølser, der ikke ere mere end fingertykke og 3—4 Tommer lange, og de skulle altsaa plomberes af Dyrlægen Stykke for Stykke. Ja, det er jo ganske uoverkommeligt for en enkelt Mand; der skulde mindst et halvt Dusin Dyrlæger til, mindst lige saa mange, som der er Folk til at lave Pølserne paa Slagteriet. Ligeledes kan man, som den ærede Ordfører sagde, hvis man vil indføre Blod, ogsaa faa Tilladelse dertil, men Dyrlægen skal selv personlig